

მხი

№ 29

წელიწადი
პირველი
1913

წლიურად
ნახევარი წლით
თვეურად

ფ ა ს ი:

7 მანეთი
4 მანეთი
4 აბაზი

ცალკე ნუმრის ერთი შაური.

წლიური ხელის მომწერლებს გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილ-
ნაწილად გადაიხადონ. ხელის მოწერის დროს 3 მანეთი და-
ნარჩენი კიდევ ნაწილნაწილად. საზღვარგარეთ წლიურად
14 მან., ნახევარი წლით 8 მან., თვეურად 6 აბაზი.

პარასკევი, 6 დეკემბერი.

მისამართი: Кутайск, гостиница-глаго-
"Бриллианты"
Ивановская, д. Чиладзе.

ყოველ დღე ურბი გაზეთი

ტელეფონი № 149.

„რადიუმი“

სუთმაბათიდან ვოლო-სალ-ერი პროგრამა
6 განყოფილებით.

პატი ურნალი № 246-ა.

სსოვრება-მცდარი

სიყვარული-წაიშური

4 მარტ. ძლიერი დრამა „ნარდის-მონაზო“
ბეტი ნანდის მონაწილეობით.

პრენსი ავტომატი

კამიკური.

АНОНС. надняхъ будетъ демонст. Моно-
польная картина

Ключи Счастья

по ром. В. Вербицкой инсценированному
самим автором.

1913 წლის 20 ნოემბრიდან

ქალ-კეთილშობილ ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი

საზოგადოებრივი კეთილშობილის განყოფილება

გახსნა საკუთარი

ს ტ ა მ ბ ა

სტამბა საუკეთესო-თ მოწყობილია და იღებს ყოველგვარ სასტამბო საქმეს—ქართულ, რუსულ და სხვ. ენებზე.

გაზეთი დამყარებული ახსნაგზება

10 დეკემბრიდან 1913 წ.

ს.მ. პირსკოვსკი

ნიუნანს საზოგადო

ნაშ პაჭრობას

ქალაქის თეატრი.

შაბათს, 7 დეკემბერს ქალაქის თეატრში თეოდოსის ქალთა უმაღ-
ლესი კურსების ლექციორი ბ.ნი სარგის კავახაძე წავიდასაგს ქარ-
თულათ საფარო ლექციის თემაზე:

ახალი უმცირესობის სამართლებ-
ლოს საზოგადო საკანონის
ისტორიის შესახებ.

ლექციის შემოსავალი გადადებულია „ვეფხისტყაოსნის“ გამოსაცემით. ბიჭოვმა
ფიქსა კასია.

პირდაპირ ნახევარ ფასათ იყიდება!

ახლათ მიღებული საქონლები პირველი ღირსებას, რუსეთისა და საზღვარგარე-
თის საუკეთესო ქარხნებისა და უკანასკნელი მოდის. გაყიდვა დაიწყო და დღეიდან
მოკლე ვადით ქ. ქუთაისში: ბუღვარის პირდაპირ, მ.ი. ოცხელების შე-
ნობაში, ახლადიანის მაღაზიის უკანა განყოფილებაში, სადაც ფიქსა შედგება
ახალი მაღაზიის საქონლები: კაცის ყოველნაირი მშენებელი კასტიუმი, 5 მან.
დაიწყება ფასი და ამას ზევით, რა ფასიანიც ესურვებთ; კაცის, ქალისა და ბავშვ-
ბის ყოველნაირი პალტოები ზამთრისათვის, სამოდგომო და საზაფხულო, კაცის
შარვლები და ჰიჯაბი, ფეხსაცმელები ქალის, კაცისა და ბავშვის საუკეთესო
ფირმების მრავალგვარი, ბევრის მუფთები ქუდები და შალეები ზაღის მრავალ-
გვარი, აბრეშუმის იუპები დიდი ასარჩევი, შალის კაბის ქვედა წილები, ზედა-
წილები და ზედაწილის მატერიალები ნაჭრებით: კალონები, კაცის ქალისა და ბავშვის
რედიკულები, ალბომები, სარკეები და ქალის და კაცის, ქამრები და საქმრე რე-
ზინები, ყოველნაირი რეზინა შემოსაქერისათვის და აგრეთვე მზა შემოსაქერი
ქალთა და ბავშვთათვის. კორსეტები და სხვა, ამასთანავე მოგვსენებ პატივცემულ
საზოგადოებას, რომ

ასევე დიანის მაღაზიაში არის მიღებული დიდძალი ყოველნაირი ახალმოდის საქონელი
და მზა ტანსაცმელი, ფეხსაცმელი კაცის, ქალის და ყმაწვილების და ასეთებს
გაღებულია ყოველდღე. ფასები ხელმისაწვდომია და უფაჩროთ.

პატივისცემით ა. ახვლედიანი.

№ 3.

დიდი იაფი პაჭრობა.

მოსკოვის საზარტლო მაღაზიაში

(ვაჩოანცოვის ქუჩა, საკუბერნია სამართველოს ქვეშ)

18 ნოემბრიდან გაიხსნება

დიდი იაფი ვაჭრობა

დრამების, მუღების, ტრიკების, აბრეშუმების, შალეების, ზამთრის ჩიბებისა და
ყოველგვარი ფართფელობის. ფასები დაკლებულია 40%, რაშიც მყიდველნი
თვით დარწმუნდებიან. ფასი უფაჩროთ.

პატივისცემით გაბუნია.

კ.ს. თუთუნს ექვზა, ვსთხოვთ, მიაქციოს ყურადღება ახლათ გა-
მოსულ პაპიროსებს

პაროსი { 25 ცალი 3 შ. აფაღბა რეგარტ სხვა ქაღაჭებში ისე
10 — 6 კ. ქუთაისში.

პაპიროსები საუკეთესო ხარისხის თათრული თუთუნისა, სასიამო სუნითა და
საუცხოო გემოვნებით.

თუთუნის ქარხანა მმათა სელიანოვებისა.

ახლათ გამოშვებული პაპიროსები

„დ ე ლ ი - ბ ა ზ“

10 ცალი 6 კაპ. 25 ცალი 3 შ.

ი ყ ი დ ე ბ ა
ყ ვ ე ლ გ ა ნ .

პაპიროსები კეთდება გამოჩენილი წარმოებულობის ნამდვილი თათრული თამბა-
ქისაგან, რომელსაც შესაძლებელია არაბული და სასიამოვნო გემო აქვს.
თუთუნის ქარხანა „ბინიგ-ოლდისა“ ბათუმში კომაროვის ქუჩა, საკუთ. სახლი.

პირველი კერძი სამკურნალო სპეციალისტი აქიმებით.

მუღივი საზოგადო

თ. ა. რელიგიონის სახლი თეთრ ხიდთან.

ავთმყოფებს მიიღებენ ყოველდღე:

დ ი ლ ი თ.

გ. ა. შინაგა-ყელის, ცხვირის, ყურისა და ქირურგიული.	1—2
გ. ს. ნადირაძე—შინაგანი და ბავშვის.	10—12
ს. ა. რელიგიონის—დონტაქარი, ქალთა, საბებიო.	11—12
მ. დ. ბუთხაძე—კანის, პოლიპოვ, ვენერ.	12—2
გ. ა. ჭადაშვილი—საბავშვო, ქალთა და შინაგ.	12 1/2, 2

ს ა ლ ა მ ი თ.

გ. დ. ჭადაშვილი—თავის . . . 4 1/2—5 1/2
გ. ა. ჭადაშვილი—საბებიო, ქალთა და შინაგ. . . 5 1/2—6 1/2
სამკურნალო-საზოგადოებრივი სააქ. საანალიზო კაბანეტა: სისხლის, შარ-
ლის, ნახელოსა და სხვ. შესამოწმებლად. ძირის შემოწმება, ყვავილის აცრა,
606—914 შესხმა კონსულტაციურად. არის ცალკე ოთახები მძიმე ავთმყოფე-
ბისა და მშობიარეთათვის. რეკვა 10 შაური, ავერაცია და კონსულტაცია მორი-
გებით 3 მანეთიდან და ამაზე მეტად. აქმითა მუღივი მორიგება. ტელე-
ფონი 140 №

სამკურნალო დირექტორი—გ. ა. ჭადაშვილი.

რომ ისინი ჩვენი ხალხის საუკეთესო და-
მცველები იყვნენ და არიან დღესაც.

გაღმა შედგების ტაქტიკა კარგათ
აქვთ შესწავლილი. დღეს ისინი გვიკი-
ნებენ ღრმად დამუშავებული ეროვნუ-
ლი პროგრამის უქონლობას, თითქოს
ჩვენ შორის დავა იმის შესახებ სწარმო-
ებდეს, ვის უფრო შემუშავებული აქვს
ეს საკითხი. ავიწყდებათ, რომ ჯერ კი-
დეც გუშინ ისინი სრულიად არ სცნო-
დნ ამ საკითხს, რომ იგი თავდაზნაუ-
რობის კუთნილებით მიიწინააღმდეგა, და თუ
დღეს მას გვერდს აღარ უხვევენ, მხო-
ლოდ იმიტომ, როგორც მათმა ბელადმა
ნარჩემ ალიარა, რომ ამ საკითხის გამო-
ურკვევლობა ასუსტებს ს.დემოკრატიულ
პარტიას და ნაციონალისტების ციხე
ბურჯებს ამარცხებს. რასაკვირველია ასეთს
პირდაპირ განცხადებს შემდეგ მათ აღარ-
ვინ დაუჯერებს, რომ ეროვნული საკით-
ხი და ჩვენი ხალხის ბედ ილბალი თავის-
თავით ანტერესებდეს, ეს მათთვის ტაქ-
ტიკური საკითხია, საინტაციო მასალი
და სხვა არაფერი.

მთელი ჩვენი ძალღონე იმას მოვიწოდო-
მეთ, რომ ხალხში ეროვნული შეგნება
შეგვეტანა, ამ ვაჭარების წყალობით
იძულებული ვიყავით, ყველა ხალხისთვის
საანბნო ქეშმარიტება გვემტკიცებინა; და
როდესაც მოწინააღმდეგე იძულებუ-
ლი ვიყავით, ეროვნულ საკითხს მეტი
ყურადღებით მოქცეოდნენ, ახლა გამო-
დინა, აქვთ გამოგვსხიან—ეროვნული
პროგრამა დამუშავებული არა გაქვით,
რომ ჩვენს დასვლებს რამე მოვთხოვებო-
დეს, ვეტყვიან—ეს იმან უნდა გვიკი-
ნოს, ვისაც უკეთ დაუმუშავებია ეს სა-
კითხი და თქვენ ხომ, არათუ უკეთ, სულ
არავითარი გარკვეული შეხედულება
არა გაქვთ, თქვენში ხომ ამ საკითხის გა-
ნა სრული უაზრობა და არეუ-დარევა
სუფიქს-თქო. „სიტყვის“ მებრუნე ჩვეუ-
ლებრივი რიხით მოგვითხრობს:

გარდა ამისა, არ აქვთ გარკვეული და
გადაწყვეტილი საკითხი ეროვნულ უმცო-
რესობათა უფლების გარანტიისა, თუ ასე-
თად არ მივიღებთ მათ ცარიელ სიტყვებს—
ჩვენ სხვა ხალხს არ დაეჭვრათო. ერთი
სიტყვით ფედერალისტების ნაციონალუ-
რი პროგრამა ჩვენში ნაციონალური სა-
კითხის გადაწყვეტას კი არ მოასწავებს,
არამედ განსაზღვრულ ფარგლებში ქარ-
თვლებს გაბატონების სხვა ეროვნულ და
მასშალამ ეროვნული დევნისა და რა-
ჩაგვის გამოღივებას და არა მოსპობას.
ნაციონალისტის პროგრამა სხვათაგან არც
შეიძლება იყოს. ნაციონალიზმი ხომ ეროვნ-
ული თანასწორობისა და თავისუფლე-
ბის მოძიება არ არის!

ვკითხვთ სიტყვის ბრძენს, —სანამ დღეს
გაბატონებული ეკონომიკური და პოლი-
ტიკური ურთიერთობა არსებობს, სანამ

გ ა ი გ ო ნ ი

დასვლების სამეფოში ჩანს დიდი არე-
დარევა სუფიქს. მათი ერთგული რაზმი
დღეობით კი არა საათობით მტკიცდება.
ვინც შერჩათ, ისინი კი მონღო მორ-
ჩილებზე თვის აღარ სდებენ. უმეტრე-
ბის კედლები ირდევს და ის ხალხი, ვი-
საც „მარკსიზმის“ მოძღვრები სისტემა-
ტიურად გონებას უწამლავდნენ, აზრო-
ვნებს უზომოდ, რომ თვისი პატრონობა
მათზე განმტკიცებით, დამოუკიდებელი
თავისუფალი მოქმედების სურვილს აცხა-
დებს. ამაზე უთქვამთ სწორეთ: „თქვენ
შეგიძლიათ ყველა მოატყუოთ, დროებით

აწინდელი საზოგადოების საფუძველიც ძირითადი არ შეიძლება და ახალი საზოგადოების ცხოვრების წესები არ დამყარდება, როგორც სურს სრული ერთი თანასწორობა და თავისუფლება დამყაროს? მიგვიჩვენოს „სიტყვის“ მგზავნი ისეთი დღეს არსებული პოლიტიკურ წყობილებაზე, ან ისეთზე, რომლის დამყარებაც ძირითადი სოციალური ცვლილებათა მოუხდენლად შესაძლებელია, სადაც ყველას უფლებები თანასწორობით დატოვებული იქნეს. გარდა „სიტყვის“ პუბლიცისტების, ვინ არ იყოს, რომ აბსოლუტური თავისუფლება და თანასწორობა ფიქტია, მხოლოდ საქმე ისაა—„დემოკრატიის ცენტრალიზმი“, თუ დღეს ყველაზე საუკეთესო ფორმით აღიარებული ფედერალიზმი; ცენტრალისტური ბიუროკრატიის პატონობა, თუ ეროვნებათა თვითმართებულობა და მათი ფედერაციული კავშირი. მართალია, ნაციონალიზმი ურსენული თანასწორობისა და თავისუფლების მოძღვრება არ არის, მაგრამ ისიც ცხადია, რომ თქვენი ინტერნაციონალიზმი გაბატონებული ერისათვის საუკეთესო იარაღია თავის მისწრაფებათა განსახორციელებლად. შოვინისტური ნაციონალიზმის შეიძლება, უნებური ავტენტები ჩვენში თქვენა ბანდებიტ ბ. „სიტყველები“ და საბრალო ხარო, თუ ამას ვერა გრძნობთ: „სიტყვის“ პუბლიცისტი დიდ ცოდვით უთვლის „სიტყვას“ რომ ის უმრავლესობის პრინციპის მომხრეა. ამაზე შორს უფრო ნათელია განა წავა კიდევ. მას შემდეგ რაც საზოგადოება არსებობს, მასში ყოველგვარი საკითხი ამ პრინციპის თანახმად სწევდა. ეს არის საზოგადოების უმთავრესი საფუძველი. იქ სადაც უმცირესობა უმრავლესობას არ ემორჩილება, არც საზოგადოება არსებობს, იგი სწრაფად იშლება, იქ ანარქია მფუფუნა. ნეტავი, რომელი პრინციპით ხელმძღვანელობს „სიტყვის“ პუბლიცისტი? ან იქნება მას სახეში ეროვნულ უმცირესობის უფლების დაცვა აქვს მაგრამ ეს საკითხი ხომ თვითონ ჩვენი წამოყენებულია. საზოგადოთ ეროვნული უმცირესობის განსაზღვრულ ტერიტორიაზე არსებობა რომ შეიძლება ხელს უშლიდეს, მაშინ ვერცერთი მხარე ავტონომიას ვერ ეღიარებოდა, რადგან დღევანდელ ხანაში არ არსებობს ისეთი ქვეყანა მართო ერთი ერი განსაკუთრებით ცხოვრობდეს... ყველა ეს ასეა, მაგრამ გაიგებენ, ან მოისურვებენ რომ გაიგონ ეს „სიტყველებმა“?

ძველათ და ახლა.

(გაგმელება იხ. „რეა“ № 27).

ჩვენი „ესდევები“ რომ ამბობენ, ეროვნული საკითხი მხოლოდ სოციალიზმის დროს განხორციელდება, ეს იმას ნიშნავს, რომ ეროვნული საკითხი დღევანდელი პოლიტიკური პროგრამიდან ამოვშლიათ, ე. ი., ეროვნული საკითხის პრაქტიკული მნიშვნელობა არ აღემატება. ეს ნიშნავს ამ საკითხზე ხელის აღებას, მიფუფუნებას, ჩაუქმებას ვითომ სოციალიზმის სახელით!

მაგრამ სოციალიზმი უცებ კი არ დაიბადება, როგორც ბარბაროსები შობილი. სოციალიზმი ხანგრძლივი ევოლუციის ნაყოფი იქნება. ამ შორეულ წესწყობილებას წინ უნდა უძღოდეს შესაფერი სოციალური საფუძვრები.

და ერთი ამ საფუძვრთაგანი არის ის მინიმუმი პროგრამა, რომელსაც თანასწორობა აღიარებენ სოციალისტები და ბურჟუაზიული რადიკალები, ეორესი და კლემანსო, პლენანოვი და მილიუკოვი.

ეროვნული საკითხის სამართლიანად გადაწყვეტა ამ პროგრამის ერთი მუხლი-თავანია.

და ის სოციალისტი, რომელიც ამბობს, პროლეტარიატს არაფერი არ აქვს საერთო ბურჟუაზიულ დემოკრატიასთან და ყველაფრის გადაწყვეტა და განხორციელება მართო საკუთარი ძალით შეუძლია, ან სექტანტია, ან, თუ იცის, რასაც ამბობს, დემოკრატია და, მაშასადამე, არათუ არ ემარება, არამედ ხელს უშლის დემოკრატიის გამარჯვებას.

კერძოდ ქართველი „ესდევები“, ჩემი ფიქრით, სექტანტებიც არიან და დემოგოგებიც, რადგან კიდევაც გრძნობენ

სახელმწიფო

სათათფირო.

4 დეკემბრის სხდომა.

სხდომის რიგრიგობით რაძიანყო და კონფლიქტი თავჯდომარეობენ. აქვეყნებენ შემოსულ საქმეებს, რომლის შორისაც არის საერთო დაწესებულებების ბანკის გახსნის შესახებ საკანონმდებლო წინადადება. არის აგრეთვე საკანონმდებლო წინადადება, რომელიც მართლმადიდებელ ღვდელთა პენსიას ეხება. შინაურ საქმეთა მინისტრის მიმართ შეკითხვა აღმინისტრაციის უკანონო მოქმედებას ეხება. აღმინისტრაციის აპატიმრებს მუშებს და ასახლებს საქენსიო კასის საქმეში დღევანტად გაგზავნილთ. არის მინისტრთა საბჭოს თავჯდომარისა და სახალხო განათლების მინისტრის მიმართ შეკითხვა. ეკითხებიან საშალო შკოლებში მისაღებ ებრატელთა ნორმის შესწდვის შესახებ. შეკითხვები კომისიას გადასცეს. თავჯდომარე წინადადებას იძლევა—სათათფირომ დაივალოს პრეზიდენუმს, რომ ხელმწიფეს სათათფიროს სახელით ექვს დეკემბრის დღეობა მიულოცოს. ადგილმდებარე ისმის ხმა: გზიოვო, გზიოვო. მორიგ საქმეთ რკინის გზის კატასტროფების გამო მთავრობის განმარტება. ინჯინერთა საბჭოს თავჯდომარე კოზარეკს შედმეტა მიანიჩი იმაზე ლაპარაკი, თუ ამ უკანასკნელ ხანებში რკინის გზებზე მომხდარმა უბედურებამ რამდენი შეშფოთება გამოიწვია. ამ ამბებმა სათათფიროს წრეებშიაც გამოიწვია მოვლევარება. ყოველივე ამის გამო კატასტროფის თავიდან ასაცილებლად ზომები ობიექტიურათ იქნა გამოკვლეული. კატასტროფის მიზეზის მკირდათ დამახინჯებაც კი, არათუ სინდისის წინაშე წარმოადგენს ცოდვას, არამედ უდიდესი დანიშნულებაცაა. ამ საკითხში ცხრა შემთხვევა რკინის გზებში კატასტროფებისა. ორატორი ვრცლათ ეხება თითოეულ შემთხვევას. სადგურების მასობრივად მტარებელთა კატასტროფა ავტენტების მხრით დაწესებული ინსტრუქციის აუსრულებლობაა. შედეგი სხდომა შაბათს.

ახალი ამბავი.

ცნობილი ტერ-გასპარიანის მოღვაწეობას დღე გაუთვალა.

ქუთ. სახალხო შკოლების დირექტორის ბ. გიშნევის რევიზიას ის შედეგი მოყვა, რომ გასპარიანცი თანამდებობიდან გადააყენეს და მის მიერ საშახურის დროს ჩადენილი ბოროტმოქმედების თაობაზე მსჯავრის დადება ახლა უკვე თავის შეცდომას, არცა ტყდებიან და ფანტატიურათ იცვენ ერთხელვე შეთვისებული სრუ რწმენას.

და ეროვნულ საკითხში ხომ ისინი ნამდვილი ნილოისტები (უარყოფენი) არიან. ვინ იცის, რა არ დასწამეს ავტონომიას და ფედერაციის პრინციპს! ავტონომია იგივე ბატონობააო, სწერდენ და ქადაგებდენ. ამათ გიმოწმებდით ლოჟულს, მიუთუეს, ფრანგს ალბერტ მეტენს (იხ. მისი ფრანგული თხზულება: „სოციალიზმი უდოკტრინოთ, ავტორალია და ახალი ზღვანდია“), რომელსაც თავისი თვლით უნახავს ყველაფერი, რასაც აღწერს.

ხან რასა არ მოაგონებდენ, ხან რასა და, რასაც მაშინ წამოაყენებდენ ხოლმე ავტონომიის წინააღმდეგ, ბევრს იმ უცნაურ დებულებათაგანს ხომ ახლაც იმეორებენ. მაგალითად, ისინი საესებით აღიარებენ „მედემის“ აზრს: ავტონომიისთვის დიდი ტერიტორია და ბევრი მცხოვრებია საჭიროა.

მაგრამ აი რას ეუბნება ამის შესახებ მის. გრუშევსკი მედემს: „ზარი, ვითომ ზოგიერთი ეროვნული ტერიტორია ძლიერ პატარაა იმისთვის, რომ ავტონომიის ღირსი იყოს, უბრალო სქემატიზმს უნდა მივაწყოთ... არავითარი ობიექტიური პირობა არ გვეუბნება, ავტონომიაში უნდა ცხოვრობდეს, მაგალითად, ზუთი, ათი ან მეტი მილიონიო. სამილიონიანი ფინლიანდია კარგათ უძლებს თავის საქმეში. ორმილიონიანი ნორვეგია ჩამოშორდა შვეიცისა და ცალკე სახელმწიფო დააარსა, და, რასაკვირველია, სრულიად არ ნახავს ამ ჩამოშორებას. ჩრდილო ამერიკის შეერთებული შტატებში კი ასიათასი მცხოვრე-

სასამართლოს საქმეა. დირექტორი ბ. გიშნევისი სამი კვირაა რევიზიას ახდენდა ბათომის ოლქსა და ოზურგეთის მაზრაში. სადაც იონებს ჩადიდა ტერ-გასპარიანცი. ამ ოინებზე ბევრი ცნობა იმეცდებოდა ჩვენს გაზეთში.

ბ. გიშნევისი წინადადებით, რომ საზოგადოებრივ მიკემულიყო ეს ტერ-გასპარიანცი, ოლქის მზრუნველს თათფირო მოუხდენია, ჩვენება ჩამოურთმევით მისთვის და ისიც გამოტეხილა ყველაფერში.

გუშინ საღამოს ქუთაისიდან გაემგზავრა დასავსენებლათ გუბერნატორი სლავოჩინსკი. გუბერნიის დროებით მართველობა სახელმწიფო ქონებათა სამართველოს უფროსს პავალენს დაევალა.

გაზ. „დენში“ დასავლეთ საქართველოში შიმშილობის თაობაზე ქუთაისიდან კორესპონდენციაა მოთავსებული. კორესპ. სიტყვით, სულ ამ მხარეში ოთხმოცდაათი ათას ხუთას კომლამდია დამშეულია.

ორშაბათს ქალაქის საბჭოს სხდომა დანიშნული, რომელზეც, სხვათა შორის, მსჯელობა იქნება იმის თაობაზე, თუ ქალაქში რა სახით განახორციელოს მუნიციპალური საქმეები.

სოფ. ოფიშეთში გუშინ დაკრძალეს გაბო კაპანაძე, რომელიც ორმოცდაათ წელიწადს მსახურათ იყო თავდადნაურათა საკრებულოში. საკრებულოს გვირგვინით შეუმკია განსვენებული სცხდარი.

ჩვენ მივიღეთ ქ. ოლიას მიერ ნათარგმნი წიგნით გამოცემული ჭენრიპაინეს ლექსები. წიგნი კარგათაა გამოცემული და ღირს სამ აბაზათ. „იმერეთის“ ჟურნალ-გაზეთების კანტორა აცხადებს, რომ ამ წიგნაზე ხელისმომწერლებს შეუძლიათ იგი კანტორიდან მიიღონ.

საფიჩიის მცხოვრებნი ჩივიან დამის რაინდებზე. 3 დეკემბრის ერთი იქაურ მოსახლეს ლუკა სირბილამდეს მიხტომიან ვილაკები და ფანჯრები ჩაუღწეათ.

გუშინწინ რუსულ კონცერტზე ხალხი ძალიან ცოტა დაესწრო. კონცერტი კი კარგი იყო. საზოგადოება კმაყოფილი დარჩა ორდს. სიმღერით, ვიოლონჩელით და სკრიპკითაც.

4 დეკემბრის პეტერბურგის ბირეზე ქუთაისის საზნაურო საადგილმამულო ბანკის 5 პროცენტისი გირაოს ფურცელი 78 მ. 10 შაურათ ფასობდა, თფილისის ბანკისა კი—81 მანეთად და 24 კაპიკათ.

სოფ. ალისუბლიდან დაუჯერებელ ამბავს იტყობინებიან: 80 ნოემბრის გა-

ბიც კი არ ყოფილა საჭირო, რომ განსაკუთრებული ავტონომიური უფლება მიეღო რომელსამე კუთხეს. (იხ. რუს-კოე ბოგატსტეო 1913 წ., № 1, გვ. 241).

ჩვენ კი აი რას მოგახსენებთ: 16 ივლისს 1787 წლ. ჩრდილო ამერიკის კონფედერაციის კონგრესმა გამოსცა ორდონანსი ოხაიოს ახალშენთა შესახებ. ამ ორდონანსის ძალით, როდესაც სადმე ახალშენი ჩნდებოდა, მისი პატრონი და კანონმდებელი იყო ჯერ გუბერნატორი, დანიშნული კონგრესის მიერ. მაგრამ, როგორც კი ახალშენის მცხოვრებთა რიცხვი მიაწევდა ხუთი ათასს, მაშინ ახალშენს ეძლეოდა ავტონომია: მისი წარმომადგენელი კონგრესის მიერ არჩეულ საბჭოსთან ერთად წარმოადგენდნ საკანონმდებლო კრებას, რომელსაც ქონდა იგივე მნიშვნელობა და უპიარტესობა, როგორც რომელიმე დიდი შტატის საკანონმდებლო კრებას. ასე გაიზიჯეთ, ეს ახალშენი დებუტატსაც კი ავგზავნიდა კონფედერაციის კონგრესში, თუმცა ჯერ სხა არ ქონდა. მაგრამ, როდესაც ახალშენის მცხოვრებთა რიცხვი ექვსიათასამდე ავიდოდა, ის აწესებდა რესპუბლიკურ კონსტიტუციას და შედიოდა კავშირში, როგორც თანასწორ-უფლებიანი შტატი, და ამ პატარა ავტონომიურ ერთეულს არ შეეძლო გაეუქმებია მხოლოდ ზოგიერთი ძირითადი კანონი, კონგრესის მიერ გამოცხადებული. მაგალითად, ეს შეეძლო შემოეღო მონობა, აეკრძალა რწმენის თავისუფლება და სხ. (იხ. პფლუგ გარტუნგის „მსოფლიოს ისტორია“, გვ. 745).

ეს ორდონანსი იყო ძირითადი ფერძი, რომელზეც ტრიალობდა ჩრდილო ამერიკის კონფედერაციის სახალშენო პოლიტიკა. ის სრულიად უარყოფდა ძველ პოლიტიკას, რომელიც ახალშენთა სარგებლობას სხვებზე ზღვირავდა მეტროპოლიის სარგებლობასათვის. ამ პოლიტიკის დედაზარი ის არის, რომ ახალშენს ისეთივე უფლება აქვს ავტონომიურ მოაწესრიგოს თავისი საქმეები, როგორც მეტროპოლიას. და ამიტომ მიიზიდა ამ პოლიტიკამ მოახალშენენი აღმოსავლეთიდან და შეუწყო ხელი დასავლეთის გაშენებას და აყვავებას.

აქიდან ცხადათ ჩანს, რომ ავტონომიისთვის სრულიადაც არ არის საჭირო დიდი ტერიტორია და ბევრი მცხოვრებნი.

დღიური.

ინგლისი წინადადებას აძლევს დიდ სახელმწიფოებს დამშეულ ალბანელთა სასარგებლოთ 60 ათასი გირვანქა სტერლინგი გადასცეს.

ავსტრიამ აღმოსავლეთის რკინის გზის ერთი ნაწილის დაბრუნების შესახებ სერბიას წინადადება მისცა.

ავსტრიის სახელმწიფო ვალი 12¹/₂ მილიარდ კრონს უდრის.

ჯოკონდას სურათის გამოაცემელს იტალიაში გაასამართლებდენ. სურათის იტალიაში ჩამოსატანათ მთავრობის მოხელე პოლიციელთა სრული შტატით წავიდა.

ოკტომბრისტა პარტიაში განხეთქილება.

კიევის სასამართლო პალატისა და

დაცვლილა 151 წლის მოხუცი ოქრუა თურქაძე, რომლის შესახებ ჩვენი კორესპონდენტი იწერება:—მოხუცი სიკვდილის დღემდე სრულს მესხიერებაზე იყო. ამ ბოლო ხანებში ცოტა სმენამ უსუსტა, თვარა სხვა ნაკლი მას არა ქონია. სამძიმო მუშაობას მუდამ ერიდებოდა. მის საყვარელ საქმეს შეადგენდა: ვაზის გასხვლა, მოხვევა, და სიმიდის მარგვლა ეს მოხუცი ქაითი ცოტას სჰამდა, დღემდე თითო ქიკა არავს სვავდა. შემდეგ ქონდა უქმელათ დარჩენილიყო, მხოლოდ ღვინო კი უნდა უთოეთ ქონოდა, ქორწილებსა და სხ. წვეულებებზე ღვინის სმაში მისი გამძლე იშვითად გამოჩნდებოდა ვინმე, ხშირათ ერთ ჩაფს (?) ღვინოს დალევდა, მაგრამ ფეხი არ შეეშლებოდა, 40 წლის ქვრივი იყო და ცხოვრობდა მარტო-მარტო პატარა ქოხში. წირვა-ლოცვის თითქმის სულ არ აკლდებოდაო და სხ.

გუშინ ქუთაისის დაბრუნდა პეტერბურგიდან კიტა აბაშიძე, რომელიც შვიქვის სიბჭოსაგან გაგზავნილი იყო წარმომადგენლათ როსტოვში ამას წინათ მომხდარ სარაიონო სამრეწველო ქრებაზე დასასწრებლათ. თავის მხრით ამ კრებაში მას მიანდა მონაწილეობა მიეღო იმ სარაიონო მრეწველთა წარმომადგენლების კრებაზე, რომელიც ამ ცოტა ხანში პეტერბურგში მოხდა.

შაბათს, 7 დეკემბრის, ქუთაისის ოლქის სასამართლო გაარჩევს კიმოთე გვანცაძისა, გ. ჩაგანავს და ბახვა შანაის საქმეს.

რედაქციამ მიიღო ქ. ოლიას ნათარგმნი და ბ. კილაძის მიერ გამოცემული „შენიჩის პენეს ლექსები“

რომელზეც ტრიალობდა ჩრდილო ამერიკის კონფედერაციის სახალშენო პოლიტიკა. ის სრულიად უარყოფდა ძველ პოლიტიკას, რომელიც ახალშენთა სარგებლობას სხვებზე ზღვირავდა მეტროპოლიის სარგებლობასათვის. ამ პოლიტიკის დედაზარი ის არის, რომ ახალშენს ისეთივე უფლება აქვს ავტონომიურ მოაწესრიგოს თავისი საქმეები, როგორც მეტროპოლიას. და ამიტომ მიიზიდა ამ პოლიტიკამ მოახალშენენი აღმოსავლეთიდან და შეუწყო ხელი დასავლეთის გაშენებას და აყვავებას.

აქიდან ცხადათ ჩანს, რომ ავტონომიისთვის სრულიადაც არ არის საჭირო დიდი ტერიტორია და ბევრი მცხოვრებნი.

და „მედემისა“ და ჩვენი „დასვლების“ აზრის (?) უსაფუძვლობას მოწმობს სხვათა შორის ავტორალიის შტატების მაგალითიც. 1899—1900 წელს მხოლოდ ნიუგალში იყო 1,356,650 და ვიკტორიაში 1,163,400 მცხოვრები. ახალშენიანდიაში კი 756,505, კინსლენდში 482,400, სამხრეთ ავსტრალიაში 370,700, ტასმანიაში 182,800, დასავლეთ ავსტრალიაში 171,030. (იხ. ალბერტ მეტენის წიგნი გამოც. 1901, გვ. 19). თუმცა ასე მცირეა მცხოვრებთა რიცხვი თითოეულ შტატში, მაგრამ ახალი ზღვანდია განსაკუთრებულს ავტონომიურ ერთეულს წარმოადგენს, დანარჩენმა ავტონომიებმა კი 1899—1901 წლ. შეკრეს ფედერაციული კავშირი ჩრდილო ამერიკის შეერთებული შტატების ტაპისა: ე. ი. თითოეულ შტატს აქვს საკანონმდებლო და აღმინისტრაციული ავტონომია და ყავს საერთო საკანონმდებლო დაწესებულების მეორე პალატაში ორი

ოლქის სასამართლო წიგნები, რომლის პროცესის გამო მასმსხურში წარმოებდა მიიღეს. გიგანტური თევზი და ბეილინის საზღვარგარეთ მიიღის და მთავრობასთან შეამდგომლობა აღსძრა საზღვარგარეთ წასასვლელი მოწმობის მიცემის შესახებ.

სახელმწიფო საბჭოსა და სათათფიროს პოლონეთის კოლოს წევრებმა პოლონეთის თვითმართველობის კანონპროექტის მიღება სახელმწიფოთა საბჭოს რედაქციით შეუწყნარებლათ სცნეს.

პეტერბურგში მუშის დასაფლავების დროს პოლიციის საქმეში ჩარევის გამო გრადონაჩინიკმა ერთი დებუტატი ორასი მანეთით დააჯარიმა.

წიგნები სუფთათაა გამოცემული, 125 გვერდს შეიცავს და ღირს 8 აბიზათ.

ქუთაისის ქართული მომღერალი საზოგადოების კრება დანიშნულია 8 დეკემბრის, კვირას, დილის 11 საათ. გ. გიგინეიშვილის საბუღალტერო კურსების სადგომში, თფილისის ქუჩაზე, ბარქიას სახლში. ეს კრება უნდა მომხდარიყო 17 ნოემბრის, მაგრამ ამ დღეს არ შეიკრიბა წვერთა საჯერო რიცხვი და კრება არ შესდგა, ამიტომ 8 დეკ. დანიშნული კრება კანონიერათ ჩაითვლება მიუხედავად დამსწრეთა რიცხვისა.

კრების განსახილველია: 1) 1911-სა და 1912 წლების ანგარიში 2) სარევიზიო კომისიის მოხსენება 3) მომავალი დროის ხარჯთაღრიცხვა 4) არჩევა მამასახლისთა, საბჭოს წევრთა და სარევიზიო კომისიის წევრთა.

1 დეკემბრის თფილისის სასულიერო სემინარიაში საღამო გაუმართავთ. წარმოდგენიან ქართულ ენაზე ვოდევილი „ორი მშენი“, მოწაფე ასლანიკაშვილს გურული სცენები წაუკითხავს. უმღერიათ გავაშელაშვილსა და ვ. ბიჭინაშვილს. იაკარგალეიელის ლიტერატოზით ხორას ჩამდენიმე სიმღერა შეუსრულებია. საკუთარი ლექსები წაუკითხავთ მოწაფეთ ლეონიძესა და გორგაძეს.

ხვალ საღამოს ქალაქის თეატრში შემდეგ საჯარო ლექციას წაიკითხავს თფილისის ქალთა უმაღლესი კურსების ლექტორი ს. კაკაბაძე: „ახალი შეხედულებანი საქართველოს საშუალო საუკუნეების ისტორიაზე“.

წარმომადგენელი. ამ მხრით თანასწორია, მაგალითად დასავლეთ-ავსტრალიის შტატი (171,030 მცხ.) და ვიკტორია (1,163,400). (იხ. ამის შესახებ მიუუყვის წერილები და იმავე ალბერტ მეტენის წიგნი, გვ. 13 და 16).

დავბრუნდეთ კიდევ ჩრდილო ამერიკის შტატების ისტორიას.

1775 წელს, როდესაც მათ ომი გამოუცხადეს ინგლისს, თეთრკანიანთა რიცხვი არ აღემატებოდა ორ მილიონს (იხ. პფლუგ-გარტუნგის „მსოფლიოს ისტორია“, გვ. 520). 1790 წელს ამ რესპუბლიკის მცხოვრებთა რიცხვი იყო მხოლოდ 4 მილიონი, 1800 წ. კი უდრიდა ხუთ მილიონსა და სამასი ათასს!

მაგრამ მცხოვრებთა სიმცირემ ხელი არ შეუშალა მათს გამარჯვებას (80 ნოემბრის 1782 წელს ინგლისმა აღიარა მათი (13 შტატის) დამოუკიდებლობა) (იქვე 624 გვერდი).

მაგრამ „დასვლები“ ამბობენ: რომელიმე ქვეყანა არ არის ღირს ავტონომიისა, თუ მის მცხოვრებთა უმეტესობა გლეხობას, რომელიც ქიპით არის მიკრული მიწისათაო, რადგან გლეხობა ჩამორჩენილს, ფეოდალურ წესწყობილებას განახორციელებსო. და მხოლოდ მაშინ მოიხმარს ერი კეთილად ავტონომიას, მიწას რომ მოშორებოდა გლეხობაო.

ამ ცრუ შეხედულებას არღვევს ამერიკისავე მაგალითი, 1800 წელს ჩრდილო ამერიკის შეერთებული შტატების მცხოვრებთა მხოლოდ 3,4%-ი შესდგებოდა მოქალაქეთაგან, მთელი 96,6%-ი კი სოფელეთაგან. ე. ი. თითქმის მხოლოდ მიწის მუშებისაგან. (იხ. იქვე 629 გვ.) და ამ მიწის მუშებმა მოიპოვეს და-

რედაქციისათვის. მიგმართავთ ხელის- მოქმედებას და აგენ- ტებს გაზეთის დარჩენილი დასაკვეთი ფული და ანგარიშები დროით წარმო- ადგინონ.

ლია წერილი.

„გულმავიწყობა“ მიმართ

(პეტერბურგის სათავისტომოს მოგვლევებს).

ის საგანი რომელზეც ამ წერილში გვქმნება ლაპარაკი, „არ ახალია—ძველია“, მაგრამ, მიუხედავად თავისი სიძველისა, იმდენად მწვევა, რომ არ შეიძლება ხელახლათ არ ილაპარაკოს ამის შესახებ ისეთმა ორგანომ, როგორც არის სათავისტომო. ყოველი სათავისტომოს გამგეობა პირდაპირ აძლევს ხელს წლით-წლით იმეორებს ის, რაც თავისთავათა ცხადი და გასაგებია. მერვე ვის უნდა უმეოროს და აუხსნას—ეს სწორედ რომ გასაოცარია:—ქართველ ინტელიგენციას! ნუთუ შეგნებულა ადამიანს საინტერესო ქმედებების შეგნება ვერ აქვს იმდენად ძლიერი, რომ ანგარიში გაუწიოს მას? ჩვენი სათავისტომოს მოვალენი არ იხილან ვალს, გასაოცარი, რომ ადამიანს რამდენიმე თუზანი მართებს და ათი და ზოგჯერ მეტი წლის განმავლობაში არ გადაუხდია არც ერთი გრანა! ჩვენგანა ერთი მაგალითი გვითხრობს, რომ სათავისტომოს ბევრს ყოფილ წევრს, ახლა მის მოვალეს, თვითონ შემოსავალი 300-600 და მეტს მანეთს უდრის, მაგრამ, ჩანს, არ ყოფილა ერთი წამიც, რომ ერთი მათგანი მიანც დაფიქრებდა შემდეგ: თვითონ რომ თითო მანეთს მიანც გადაეღდათ ამ ვალის გასასტუმრებლად, ამ ხანში სრულიად თავისუფალი იქნებოდნენ ვალისგან. საშინელი „გულმავიწყობა“, რომელიც სწავლეს ბათ გადაქცევს სათავისტომოს მოვალეებს, სრულიად აუხსენელია. თითოეულს მათგანს ალბათ გამოუღია ქონებრივი გაჭირვების მაგარი კლანჭი და სწორედ ამიტომ მიუძღონია სათავისტომოს საღარიბოების სისხლის მისაღებად. ნუთუ დაივიწყდათ ის მწარე დღეები, რაც იმათ გამოცადეს სტუდენტობის ხანში? ეს შეუძლებელია, რადგან სტუდენტობის ხანა ისეთი ხანაა, რომ მისი სიმწარე და სიამე ღრმა სიბერეში ჩარჩება ადამიანს ხსოვნაში. მაშ თუ ასეა, რატომ არ გაითვალისწინებენ სათავისტომოს მოვალენი, რომელთაც ცხადია, სხვებზე მეტად და კარგად უნდა ახსოვდეთ მწარე დღეები, რომ იმავე მდგომარეობაშია

მოკიდებულობა და შექმნეს ისეთი დემოკრატიული რესპუბლიკა, რომელშიც მიიზიდავდნენ ევროპიდან აუარებელი ხალხი. დიას! სწორედ ის გვხვდება, რომელიც იყო მიწაზე მიკრული, იყო მიწაზე, წარმოშობით თანამედროვე უდიდესი დემოკრატიული რესპუბლიკისა.

მაგრამ, იქნება იფიქროს ვინმე, ამერიკის შეერთებულ შტატებში ახლა უკვე იდარა ადამიანთა გლეხებთან? ისინი უკვე აიყარენ და ქალაქებში გადასახლდნენ?

სრულიადაც არა. დღეს ამ შტატების მცხოვრებთა მხოლოდ 1/3-ია მოქალაქე, ორი წელიც იგი მიწის მფლობელია, და, ცხადია, ქალაქებს ეს მიწის მფლობელები ახალგაზრდებს და ამიღებენ.

მაშასადამე, სოფლებიდან აყრა და ქალაქებში გადასახლება სრულიადაც არ ყოფილა საჭირო დემოკრატიის განვითარებისათვის.

პირიქით, პატარა მუშა-მემამულეებმა, ან ფერმერებმა, შექმნეს თანამედროვე შესანიშნავი დემოკრატიის ჩრდილო ამერიკის შტატებისა.

ჩრდილო შტატებში თავიდანვე დაესახლნენ დამოუკიდებელი მიწის-მფლობელები. ამიტომ იქ მაშინვე განვითარდა ფერმერთა, დამოუკიდებელი მიწის-მფლობელების ახალგაზრდების, სამხრეთის შტატებში კი დაესახლნენ დიდი კაპიტალისტები, რომელნიც ამუშავებდნენ შვედური მონეტის თეთრინსა, ბრინჯისა, ინდიგოსა და შამის პლანტაციებში. ამიტომ ჩრდილო დასავლეთით გავრცელდნენ წვირილ ფერმერთა, ან დამოუკიდებელი მიწის-მფლობელების ახალგაზრდების, სამხრეთის შტატებში კი მონაპოვად დამყარებული პლანტაციები. და, როდესაც მოხდა ომი ჩრდილოეთისა და სამხრეთის შტატების შორის მონათა გათავისუფლების გამო,

ახლა მასწავლეს ახალგაზრდა რატომ არ დაუფიქრებიათ იმ გარემოებას, რომ სათავისტომოს საღარიბო ძალაუფლებით ვერ უწევს საჭირო დახმარებას თავის წევრებს, რადგან ძველ მოვალეებს ვალის გადახდა ეზარებათ და ახალი წყაროები კი იმდენად მცირეა, რომ გაქვარებულთა ერთ მეოთხედსაც კი ვერ შევლის. ძველი მოვალეების დროს თუ ოცი-ოცდაათი კაცი იყო სათავისტომოსა, ახლა, უნდა იცოდნენ, რომ გაცილებით მეტია, ერთი ბუთად გადაიქცა უწინდელი რიცხვი სტუდენტობისა და, რატომ უნდა, მეტ ხალხში მეტი დატაკიც არის, ვიდრე წინათ იყო. ვიმეორებთ, განა ამაზე ღირს კი ლაპარაკი, მაგრამ რას ვაზნებთ, როდესაც სხვა ღონე არ არის, როდესაც ვალების მისაღებად მისულს გამგეობის წევრს ზოგი მოვალე სახლშიც კი არა უშვებს, ან პირდაპირ მალე მოგვცემო, მაგრამ ამ ცდაში გადის თვეზე თვე, წელიწადზე წელიწადი და ვალი ვალათ რჩება. გაუგებარა ის მოსაზრება, რომლითაც ხელმძღვანელობენ სათავისტომოს მოვალენი, როდესაც ვალს არ იხილან. ნუთუ იქამდე უნდა მივიყვანოთ საქმე, რომ მშვიდი ახალგაზრდა სასამართლოს კარამდე მივიღოთ ანა, ანგარიში გაუწიოს თავის მოქმედებას, სათავისტომოს დახმარებით მოსარგებლე აქიმებმა, რომელნიც ცალი ხელით სწავლეს წამალს უწერენ, რასა სწავლის მათი მეორე ხელი, თუ არ ავსებენ ჩვენს შორის შიმშილის საშველებით ათასგვარ ავთიმეოფობას? ის ვეძიებენ, რომელნიც სასამართლოს დარბაზში თავგამოდებით კიცხვენ ბოროტს და ოქროს ტახტს უდგენენ კეთილს, განა ვალის გადაუხდელობით ზირვეს არ ახარებენ და მეორეს ძირს არ უთხრან? თუნდ მასწავლებელი, რომელიც ხალხში ნათელი შემტანნი უნდა აყვანს, რას უწოდებენ თავის საქმიანობას, როდესაც სათავისტომოს სავალეებს უარგვენ სწავლის ფულის გადახდაში დაეხმაროს ღარიბ სტუდენტებს? არა გვგონია, ქვეყანა გადატრიალდეს, თუ რომელიმე ზემო მოყვანილი ნდობით აღჭურვილი სათავისტომოს მოვალე ერთი წლის განმავლობაში ჯამაგირიდან იმდენს გადასდებს ყოველწლიურად.

ჩრდილ-დასავლეთის ფერმერებმა, ან გლეხებმა, გადასწყვიტეს ამ ომის ბედი და მოუპოვეს გამარჯვება დემოკრატიისათვის.

ამ ფერმერებმავე განავითარეს უმაღლესი ხარისხის დემოკრატიზმი; მათ განახორციელეს ყველაზე უფრო ადრე: სიყვავილეთი და თანასწორობა არჩევნებში, ქალთა თანასწორობა, თანადგომის პირობა არჩევა, ქალთა და ვაჟთა ერთად აღზრდა და სხ. (იხ. იქვე 642—655 გვ.) და აქიდან ჩანს, რომ მიწისთან კავშირი სრულიადაც არააარყოფს დემოკრატიულ პრინციპს, როგორც ფიქრობენ „დასავლეთი“.

და „დასავლეთის“ მიმდევრებმა კი შეიძლება გვითხროს: სად გვქმნენ განვითარებული ლიტერატურა ან კრედიტი ან სხვა რამე კულტურული დაწესებულებათა? მაშ რა უფლებით თხოულობთ ავტონომიასო?...

ი ჩვენი პასუხი.

როდესაც ჩრდილოამერიკის შტატებმა გამოუცხადეს ომი ინგლისს, მაშინ იქ არც სწავლა-განათლების საქმე იყო რიგანათ მოწყობილი, არც ლიტერატურა იყო განვითარებული და არც არავითარი სხვა დარგი წმინდა ხელოვნებისა. მეცნიერებასა და ფილოსოფიას ხომ თითქმის სულ არ ქონდა ნიადაგი (იხ. იგივე გვ. 630). მაგრამ ამან ვერ შეუშალა ხელი თავისუფლების მოპოვებას. რატომ? იმიტომ, რომ ამერიკელებს ქონდათ ერთი რამე, რაც შობს ყოველგვარ ენერგიას, სხვათა შორის, პოლიტიკურ დამოუკიდებლობასაც, მეცნიერებასაც და ლიტერატურასაც. ე. ი. ქონდათ მიწა და ყავდათ დამოუკიდებელი მიწის მფლობელები.

აი ის საფუძველი, რომელმაც შექმნა ქვეყნის უდიდესი დემოკრატიული რეს-

ურათ, რომ თავიდან მოიშორა ის, რაც მუქად არც ერგება და არც უნდა შეერგოს. ამიტომ იძულებული ვართ პრესის საშველებით მოვაცნოთ სათავისტომოს მოვალეებს, რომ დროა დაუბრუნოთ სათავისტომოს ვალი. თუ ჩვენი მოწოდება უყურადღებოდ დარჩება და 15 იანვრამდე მოვალეებისაგან პასუხს არ მივიღებთ, მაშინ იძულებული ვიქნებით მათი გვარები პრესაში გამოვაქვეყნოთ. მსურველთა შეუძლიან გამოგზავნონ ფული შემდეგი მისამართით:

Петербург, Малая Дворянская ул. № 21, кв. 23, Николаю Андреевичу Клишидзе.

პეტერბურგის ქართული სათავისტომოს გამგეობის თავჯდომარე: ს. ქავთარაძე. მისამართი: 5. ვიფშიძე.

ბ-ნ Woldemar-ს

(წერილი მოსკოვიდან).

გაზეთ „მერსილი“-ს 83-ე №-ში მოთავსებული იყო ბ. „Woldemar“-ის საპასუხო წერილი, იმ წერილების გამო, რომელიც შეგებოდა თამარის იუბილეს. სხვა მრავალ მის თაველობას რომ უფრო არ ვთხოვოთ, ერთი მათგანი მიანც მეტად შეუწყნარებელი და მოღმინელია. მკითხველს უკვე მოეხსენება, რომ მოსკოვის უნივერსიტეტთან არსებული ქართული სტუდენტთა წრე ილია ჭავჭავაძის სახელობაზე დაარსებული და მის სახელს ატარებს. ბ-ნ Woldemar-მა თავის წერილში, რომელიც, როგორც ვთქვით, მის მოწინააღმდეგე წერილების საპასუხოდ დაბეჭდა, ზემოხსენებულ წრეს „უკულტურო“ უწოდა. საუბედუროდ მისი, ატარებს არა გაუთვალისწინებია არც ის, თუ რას მოასწავებს ამ წრის სახელი და არც ამავე წრის მნიშვნელობა და მოქმედების დანიშნულება. მისი სიბეცე და პრიყვული საქციელი უკუარდღებობასა და დაუდევრობას უნდა მივაწეროთ, რადგანაც, თუ კი გაისჯება და გაითვალისწინებს ამ წრის მიზანს, ასეთ საარაკოსა და დაუსაბამ უაზრობას არ მიეცება. თვით სახელი გვიჩვენებს, რა დანიშნულება აქვს ამ წრეს, რომ მისი მიზანი, მოქმედებანი საქართველოს — ქართველი ერის კეთილდღეობისკენ არის მიმართული. ასეთი დაწესებულებანი განამტკიცებენ, როგორც საქართველოს ზოგი წევრის, ისე მთელი ქართველი ერის შემოქმედებით ძალას. თუ თამარის პიროვნების პატივისცემას უარვყოფთ, რადგანაც ის გამომატველია „აბსოლუტიზმისა“, იმ შემთხვევაში უნდა უარვყოთ მთელი საქართველოს ისტორიაც, მთელი მისი წარსული. უნდა უარყოფდნენ ეგრევე თავის ისტორიას, რადგან არ ყოფილა ერი, რომელსაც

პუბლიკა მისი სიმდიდრითა და ტენიკით, მეცნიერებითა და ლიტერატურით.

დიას! მიწაზე მიკრული გლეხობა ის საფუძველი, რომელიც შობს და ქმნის ავტონომიურ თვითმართველობასა და ამ თვითმართველობაზე აღმოცენებულ კულტურასა და განათლებას.

ამას გვეუბნება ფაქტები. მაგრამ „დასავლეთისთვის“ ფაქტებს არაფერი მნიშვნელობა არ აქვს: მათ მხოლოდ ვიწრო პარტიული მიზანი და ტაქტიკა აინტერესებს. რა ვუყოთ, დემოკრატიული ქვეყნები რომ სულსხვა იდეალისკენ მიგვიერთებენ ოღონდ პლენარისა და ლენინის არაყენიონ და პარტიულ დიკტონინა დაიცვან, ისინი მზითა ადამიანს სამშობლო სამსხვერპლო ზეგარეთ გაიმეონ!

და რას მოასწავებს, ავტონომიისთვის რომ დიდ ტერორიასა და დიდ ერს თხოულობენ? შოვინიზმს; რადგან იციან, რომ პატარა ერები ჩარგული არიან და თუ მათაც ედრისათ ავტონომია, დიდმა ერებმა ხელი უნდა აიღონ პატონობაზე.

მასადამე, ვინც უარყოფს პატარა ერების ავტონომიას, ის უარყოფს ინტერნაციონალიზმს, ერთა თანასწორობას, აღიარებს დიდ ერთა პატონობას.

ეს შოვინისტური მიმართულება გერმანიიდან გადავიდა რუსეთს და იქიდან ჩვენში.

„დასავლეთი“ რომ პატარა ერების ავტონომიას უარყოფენ, მათი პირით რუსეთის ესდევნებულებასაგანია. „დასავლეთი“ მხოლოდ ბრმა იარაღს, უსულო ლახტს წარმოადგენენ, რომელიც რუსეთის ესდევნა პარტიამ შემოუქნია პატარა ერებს.

ისტორიული აბსოლუტიზმი არ გავსდის, ჩვენ თუ თამარის ხსოვნას პატივს ვცემთ, არა იმიტომ, რომ გვსურს დღეს აბსოლუტიზმი გავაფიქროთ, არამედ გვსურს ესცეთ პატივი იმ დროის შესაფერავი გამჭვირავი მოქმედებას. ჩვენი ღიადი ისტორიული პირები მოქმედებდნენ ისე, როგორც მოქმედებდნენ მაშინ სხვა ქვეყნებში მრავალი გენიოსი და ბრძენი ხალხი, რომელნიც მხოლოდ აბსოლუტიზმის შექმნას ქადაგებდნენ, რომელიც მათი დროისთვის უკეთესი გამომატველი იყო ხალხის ძლიერებისა და უფლებებისა. სხვა წყობილებას მაშინ არც ადგოვით ქონდა და არც თავისი წონა; სხვა არა იყოს რა ამას სხვა პირობები ქმნის. თქვენ კი გსურთ, — ჩვენ, ვინც ქართული კულტურის მოყვარულთა სახელს ვატარებთ, უარყოფთ საქართველოს კულტურას, მისი გამომატველი პირები (საქართველოს კულტურა ხო მაშინ ძლიერების წერტილზე იდგა). მთელი საქართველოს მწერლობის კორიფეები, რუსთველიდან მოყოლებით, ვიდრე ჩვენ დრომდის — ყველა მის სახელს ღალადებს. თამარის ქება ამთავან გაღვიწილი, ქართველ ერს, ქართულს სასიმღერო პანგებზე გაღვიწილი და გამღერის. განა ყველა ეს საქმე არ არის, რომ თქვენც, თქვენისთანა პატარა კაცუნებმა პატივი სცეთ, ღირსეული აკეთებთ ისტორიული დროის ჩვენს სიამაყეს!

ნუთუ თქვენ იმდენად შორს წადით, რომ ჩვენ, ვინც დიდებული პიროვნების, ილიას სახელის ფრთებს ქვეშ ვაქვებდით, ვატარებთ მის მოსაწონ აზრებს, „უკულტურონი“ ვართ? აქ ისახება ჩვენი უკულტურობა? იმიტომაც ვართ უკულტურონი, რომ გრავილი „იდეის მოძღვრებს ვაფასებთ?!

ჩვენ შეგროვილი ვართ ერთს ასეთ საუკეთესო სახელს ქვეშ: ჩვენი მისწრაფება ქართველთა კეთილდღეობა, გვსურს გაავტკიცოთ ქართველი მამების მიზანი და კეთილი მოქმედებანი, გავითვალისწინოთ ქართველი ერის, როგორც წარსული, ისე აწმყისა და მომავლის...

აი, ჩვენი წინადაც დანიშნულება, ჩვენი ვალი. თქვენ ეს არ გესმისთ, არ გინდათ გაიგოთ... მშვიდობა თქვენდა, კულტურისადა!

ჩვენი რუსი-ვიკატორები

„ბიბიკოვი ველდომსკის“ 281-ე ნუმერში ამ სათაურით დაბეჭდილია წერილი. მოგვყავს სრულიად მისი შინაარსი. უცნაური იქნებოდა, რომ კავკასიაში რუსიფიკატორთა ბელადთა ტერ-გასპარაიანე არ ყოფილიყო. ტერ-გასპარაიანე რითაა, „კარლ ივანოვი“ შესტერლენე? უარესი და, ან ბესარაბიის მოღვაწეებზე კუდი, რომლებსაც რუსის ხალხის სახელწოდება მონაპოვით აქვთ აღებული. კურსკში დორერი იყო, მინსკში შმიდტი, ბესარაბიაში კი ყოველ მოღვაწეს უფლება აქვს გამოცდილი „პატრიოტისა“ და „ნაციონალისტისა“ პატენტის ტარებისა. თვითოეულის დასახელება ზედმეტ შრომას დორერ-შმიდტ-მოდღავენსა და ტერ-გასპარაიანეებს შორის ერთი დიდი განსხვავებაა. მოღვაწეებებს დავალებული აქვთ რუსთა გარუსება. ტერ-გასპარაიანის მოვალეობას კი ქართველების გარუსება შეადგენდა. აქ უცნაური არაფერია, ვინაიდან შექმნა სიმე-ქართველთა დამოკიდებულებისა და ამ დამოკიდებულების სარგებლობა „გაანაწილეს და იუფლეს“ პარტიკული ყოველთვის რუსიფიკატორთა სურვილს შეადგენდა. ტერ-გასპარაიანე მსახურებდა სახალხო განათლების სამინისტროს უწყებაში ქუთაისის გუბერნიაში სახალხო სკოლების ინსპექტორის თანამდებობაზე. უცნაური იქნებოდა, რომ გასპარაიანეს წმინდათა შენება ნაციონალისტური ტრადიციები და არ გამოეჩინა სახალხო სკოლის მიმართ განსაკუთრებული ყურადღება. ეს იქნებოდა ტრადიციულ მეტი და თითქმის ნაციონალისტური მოღვაწეობის უმთავრესი ნიშანიც კი. ცხადია, რომელიმე ნაციონალისტმა რომ სახალხო სკოლის მიმართ გულგრილობა გამოიჩინა, მაშინვე მის პოლიტიკურ „კეთილშინდელთაში“ ექვს შეიტანებენ. იტყვიან, როგორ შეიძლება, ის რუსიფიკატორი იყოს, როდესაც სახალხო სკოლის გვერდს უვლის. ასეთი თვისებისა და ხასიათის არიან რუსიფიკატორები. ტერ-გასპარაიანის ეს ხასიათი და თვისება განვითარდა და ხაზინა-

სათვის საშიში სიბერე მიიღო. ინსპექტორი ტერ-გასპარაიანე მასწავლებლისაგან ღებულადა თავის გასამართლებელ საბუთს და მათ სწავდა ასე. თამარის თქვენი საბუთი, რომელიც თქვენს ხელშია, თქვენი ორგანიზაციისა და თქვენი დამოკიდებულებისა, ისე ყალბი საბუთით. იწერდა შკოლისათვის სამის მანეთის ზეგარეთ ექვსას და შემდეგ შკოლის გამგეს სწავდა: გამოიგზავნეთ სამის მანეთი, რომელიც შეეცდებით გამოიწვიოთ თქვენთვის. და ამ სამის ჯიბეში იდებოდა როდესაც ასეთი ფული ტერ-გასპარაიანის ჯიბეში 50 ათას მანეთამდე შეგროვდა, მაშინ ის მთავრობამ სამართალში მისცა; ტერ-გასპარაიანეც ამავე დროს შესთხოვა შემოსავლის დიდი წყარო. აქ ნიშნებდა ღირეკტორს ამ და ამ შკოლაში გავხსენი რუსიფიკატორული შკოლა. ამას შემდეგ შკოლის მისაწყობათ და საჭიროებისათვის ყოველთვის ღებულადა ფულს. ახლა გასპარაიანეს გაუგეს და ის სამართალში მისცეს. არსებობდა ეს მითიური შკოლა, რატომაც პარტიულ მოღვაწეობაზე უფრო ცუდი განსხვავება ის არის, რომ მათ აძლევენ, ტერ-გასპარაიანეც კი თვით აიღო.

შავიქის წარმოება.

(„ბიულეტენი“ № 1, დეკემბერი). მრეწველობაში კრიზისის შიში არ გამართლდა. ამ წლის ათი თვის ანგარიში მრეწველობის საქმეთა წინსვლას მოწმობს. წელს ქიათურის შავიქის მოთხოვნილება აწეულა. საანგარიშო წლისათ თვეში გასულ წელთან შედარებით, გაცილებით მეტი გაუზიდავთ. გარდა ამისა, ამ თვეში მადნებიც გაძვირებულა და მრეწველობა რიცხვი გამაღვიწყა. ქიათურიდან პირველი იანვრიდან პირველ ნოემბრამდე 57,8 მილიონი ფუთი შავიქა გაუზიდავთ. წელს წელზე 8,8 ფუთით მეტი. დაახლოებით ყოველთვიურად რკინის გზით 5,4 მილიონი ფუთი ქვა გაუზიდავთ. ყველაზე მეტი ქვა მისში გაზიდავთ. ფოთის ნავსადგურიდან 32,752,990 ფუთი შავიქა გაუზიდავთ, ბათუმისა 20,456,640 ფუთი. აღსანიშნავია, რომ ბათუმისაგან გატანილი შავიქის რაოდენობა ძალიან იზრდება და მალე ამ მხრით ფოთს გაუთანასწოვდება. წელს ბათუმისაგან წინა წელთან შედარებით შავიქა ხუთჯერ მეტი გაიზიდა. შავიქა ყველაზე მეტი გერმანიაში გაუტანიათ. გერმანიაში გატანილი შავიქის რაოდენობა 21,107,000 ფუთია. შავიქის ბაზრის მხრით მეორე ადგილი ლიბერტიანეთს უკავია და შემდეგ ბელგიას. ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებული შტატებიდანაც მოჰყარა ქიათურის შავიქის მოთხოვნილებას. რაც შეეხება სამხრეთ რუსეთს, იქ კი ქიათურის შავიქის მოთხოვნილება ძალიან შესუსტებულია. ავსტრო-უნგრეთში, საფრანგეთისა და იტალიაში საანგარიშო წლისათ თვეში გაუტანიათ სულ 4,064,000 ფუთი შავიქა. მრეწველობა რიცხვი 1911 წელს 140 ყოფილა, 1912 წელს 164, ხოლო 1913 წელს კი 250, მიმდინარე. წელს ქარხნების რიცხვს ოთხი ქარხანა მოემატა.

დეკემბერი.

(მეტ. დეკ. საგ.)

ბ-ნ ს. მ. ი.

პეტერბურგი. სახელმწიფო საბჭოს სხდომას 4 დეკემბერს აკიოვდა თავჯდომარეობს. აირჩიეს შემთხვევითი კომისია პოლიციის თვითმართველობის კანონპროექტის შესახებ. კომისიაში დურნოვო, დემეტრისა, მაკაროვი, სტიშინსკი, გურკო და სხვები მოხდნენ. საბჭომ მიიღო 15 წრილი კანონპროექტი. ციხის ზედამხედველთა კურსების დაარსების კანონპროექტი უარყვეს. თავჯდომარის წინადადების თანახმად საბჭომ დაადგინა მეფის ექვს დეკემბერს დეკლამა დეკლამა მიულოცონ. გასარჩევ საბჭოთა უკონსტანტინის გამო სხდომას თავჯდომარე ბურავს.

ამსჯი. გაიხსნა სასოფლო მეურნეობისა და სავაჭრო ბიზნის წარმომადგენელთა კრება. კრებაზე არიან ციმბირის, ურალისა და სხვა მხრის წარმომადგენლები.

შეტერბურგი. პოლიციის რეფორმის კანონპროექტის კომისია პროექტის იხილავს. კომისიის სხდომას შინაურ მინისტრის ამხანაგი, პოლიციის დეპარტამენტის დირექტორი და სხვები დაესწრნენ. მიიღეს მცირე შესწორებას შემდეგ რამდენიმე მუხლი მთავრობის რედაქციით.

უცხოეთი.

ბელგადი. აღმოსავლეთის რკინის გზათა საზოგადოების დირექტორი მიუღერო მოვიდა. მოლაპარაკება აქვს სერბისთან რკინის გზის გამოყიდვის შესახებ.

განსაკუთრებული მისის ასასრულებლათ ოსმალეთიდან მოსული გენერალი კადრიამ სტამბოლს წავიდა.

გენა. ავსტრიის დელეგაციამ მიიღო სახლგაო უწყების ბიუჯეტი. ბიუჯეტის

